

Matteüs 5 : 3

Thema: Gelukkige bedelaars

Lezen: Lukas 16 : 19 - 31

Tekst: Matteüs 5 : 3

Zingen: Psalm 75 : 1

Zingen: Psalm 75 : 3, 4 en 6 (na de wet)

Zingen: Psalm 146 : 1 en 2

Zingen: Psalm 146 : 4, 5 en 6

Viering Heilig Avondmaal (1^e formulier, gedeelten)

Geliefde gemeente van onze Here Jezus Christus,

Gelukkig wie nederig van hart zijn. Er stond vroeger: zalig de armen van geest. De nieuwe vertaling heeft dat goed gepakt, in eigentijdse taal. Nederig van hart. Toch wil ik met jullie nadenken over dat woordje arm. Arm van geest. Dat stáát er wel in de oorspronkelijke taal. **De** Here Jezus heeft het over armen. Als je arm bent, grijpt dat diep in. Een enkel beeld laat het zien. Dit komt vaak voorbij. En hoe vaak kijken wij er aan voorbij? Jezus niet. Hij ziet de arme. Hij begint er zijn preek

mee: Zalig de armen van geest. Jacobus schrijft: luister broeders en zusters, heeft God niet juist hen die naar wereldse maatstaven arm zijn, uitgekozen om rijk te zijn door het geloof en deel te krijgen aan het koninkrijk dat hij heeft beloofd aan wie hem lief hebben? (Jakobus 2). Precies wat Jezus zegt. Het komt mij aangenaam voor, dat Jezus déze mensen het eerst van al noemt. Vaker heeft hij het over armen. De weduwe die haar recht komt vragen bij de rechter, de jongste zoon die arm en berooid thuis komt, en hoe aangrijpend tekent hij de arme niet uit in **Lazarus**. Een gelijkenis die je niet gauw vergeet. Jezus heeft ze gezien, de armen. Is het zo dat Jezus ál zulke armen zalig spreekt? Als je maar arm bent, dan heb je een streepje voor op de rijken. Rijken delen niet in het beloofde geluk? Dan zou wat mij betreft de toepassing van deze tekst kunnen zijn: betaal je arm aan de kerk, verhoog uw giften voor de Commissie van Beheer, dan is die uit de zorgen, en u deelt in het geluk. Toch is dit niet wat Jezus bedoelt, al kan het geen kwaad je bijdrage nog eens onder ogen te zien, of er niet nog wat bij kan. Maar Jezus bedoelt: hoe ga je met je armoede om. Er

was een tijd, waarin de armen zich verenigden in één grote
beweging. De proletariërs aller landen. Ze maakten zich sterk in
de Internationale. Ze zongen liederen als:

“Hé joh, ze houwen je eronder.

He joh, ze houwen je tekort.

Te gek en 't is dan ook geen wonder,

Dat dat niet meer genomen wordt.

Nemen wij die maffe troep te grazen.

Wij met z'n allen, doe mee sta op!

Je kunt de zaak nooit op gaan blazen,

Allenig met je dolle kop.

Nu is 't uit, niet meer dralen.

Zet je schrap. Nog één ruk.

En de Internationale

brengt alle mensen het geluk.

Van hogerhand valt niks te hopen.

Van god, van vorst van hoge piet.

Als wij de kooi niet gingen slopen.

Dan gebeurde het gewoonweg niet.”

Zo gaat dat nog wat verder. Ik geloof niet dat je het nog hoort. Zou dat komen omdat we het goed hebben gekregen? Ach, hoeveel duizenden mensen steken niet diep in de schulden, aangewezen op hulp van bewindvoerders.

Jezus heeft het over speciale armen. Armen van geest. Het gaat niet over de arme, die leeft van de ene in de andere dag, elke dag weer in de stress wat hij 's avonds zal eten. Het gaat over bedelaars. Ze wéten dat ze het niet redden. Ze wéten dat ze hulp nodig hebben, anders gaan ze er aan. Het zijn mensen die hun hand leerden ophouden. Het is hun houding. Ze leven van wat ze krijgen. Dat is hun manier van (over)leven. Deze mensen zullen niet denken: we redden het wel. Deze mensen hebben geen tijd om zich te verenigen in een Internationale. Te arm aan energie om er maar over te kunnen denken dat ze iemand te grazen zouden nemen. Dít houdt hen bezig: komt er nog wat in mijn lege hand vandaag? Om te leven zijn ze aangewezen op de goedheid, de gunst, de genade van een ander. Zoals Lazarus. Weet je wat die naam betekent? De Here helpt.

Jezus heeft het over dit slag mensen. Bedelaars van geest. In hun manier van doen en denken, zijn ze bedelaars. Afhankelijk in hun mentaliteit. De armen, niet alleen de mensen met weinig geld, het gaat ook om mensen die geen vuist kunnen maken, die achteraan staan in het leven, sommigen stonden zeker niet vooraan toen intelligentie en wijsheid werden uitgedeeld, ze zijn niet 'in', niet populair. Je kunt arm zijn aan gezondheid, arm aan lichaamskracht, arm aan relaties die je verder kunnen helpen. De kansarmen in het leven. Je kunt het jammer vinden, dat je nooit de kans kreeg om te studeren, of op voetbal te gaan...dat zat er gewoon niet in. Dat je je misschien wel op een heel andere manier had willen ontplooien. Jezus heeft oog voor zulke mensen! Hij zegt van hen: gelukkig als je arm van geest bent. Je kunt, met je gemiste kans, toch gelukkig zijn. Als je nederig van hart bent. Afhankelijk wilt zijn van wat God je wél geeft. Kun je daar niet toch gelukkig mee zijn? Lazarus was toonbeeld van gemiste kansen. Niets dan ongeluk had hij gekend. Hij vond troost aan Abrahams hart. Eindeloos gelukkig werd hij. **Je** bent een gelukkig mens, als je nederig van hart

bent. Als je de Here nodig hebt, door hebt dat je niks bent zonder zijn hulp. Wie leeft als een bedelaar bij God, is gelukkig. Niet als de man die zich zelf wel redt, zijn zaakjes goed regelt, niemand nodig heeft. Die rijke laat het breed hangen, hij heeft zijn loon al. Zijn alle rijken hier mee veroordeeld? Nee, de rijke die weet: "ik kan geen dag zonder God. Toen ik op aarde kwam heb ik niks meegebracht, mijn leven was verloren in zonde en schuld. Ik heb alles moeten krijgen, ik moet leven van Gods liefde...en genade", zo is ook de rijke gelukkig. Hij heeft het niet gemaakt. Gó d heeft het gemaakt in zijn leven.

Gelukkig de armen en de rijken die nederig van hart zijn. Zij hoeven niet zo nodig boven hun stand te leven, zich niet groot te houden, je hoeft niet op je tenen, hoe lang houdt een mens dat vol? Je mag zijn wie je bent. Een doodgewone, verloren zondaar, die leeft van Gods genade. Dat brengt vreugde mee. Vrede. Een leven in alle simpelheid, klein en ontspannen voor God, met rust voor je ziel. Hij ademt het klimaat van de nieuwe wereld. Het koninkrijk van de hemel. Gelukkig is hij. Amen.